មួយក្នុងមួយលាន

អរគុណ បងប្រុស។ សូមអរគុណបងប្រុស សាការាន។

ហើយអរុណសួស្ដី មិត្តភក្ដិទាំងអស់គ្នា។ ពិតជាល្អមែនទែនដែលបានមកទីនេះម្ដងទៀតនៅព្រឹកនេះ នៅឡូសអេនជីលេស មុនមហាសន្និបាតដ៏ធំនេះ និងកិច្ចប្រជុំនាពេលខាងមុខនៃសប្ដាហ៍ខាងមុខនេះ នៅសណ្ឋាគារ អឹមបាស៊ី។ ខ្ញុំរំពឹងថានឹងឃើញអ្នកទាំងអស់គ្នានៅទីនោះ។ ហើយយើងទាំងអស់គ្នាស្ថិតនៅក្រោមការរំពឹងទុកយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីជួបព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវរបស់យើង ដើម្បីឃើញទ្រង់នៅទីនោះ។ ទ្រង់បានសន្យាថាទ្រង់នឹងគង់នៅ "កន្លែងណាដែលមនុស្សប្រមូលផ្ដុំគ្នាពីរ ឬបីនាក់" ទ្រង់នឹងនៅទីនោះ។

2 ហើយខ្ញុំប្រាកដថាខ្ញុំបានជួបទ្រង់នៅព្រឹកនេះ ពេលខ្ញុំបោះជំហានឡើងនៅក្នុងសាលប្រជុំនេះ នៅពេលដែលមនុស្សទាំងអស់គ្នានឹងការទន្ទឹងរង់ចាំដ៏អស្ចារ្យ កំពុងរង់ចាំអាហារពេលព្រឹកនិងការអធិប្បាយ។ ហើយវាជាការល្អដែលប្រមូលផ្ដុំនៅទីនេះជាមួយអ្នក និងទស្សនិកជនដែលស្ដាប់តាមវិទ្យុ។ មានច្រើនណាស់នៅទីនេះ គេ...ខ្ញុំត្រូវចុះទៅជាន់បន្ទាប់ ហើយនិយាយទៅកាន់មនុស្សពីរបីនាក់។ ហើយបានឃើញការស្នើសុំជាច្រើន បញ្ហាជំងឺបេះដូង និងជំងឺផ្សេងៗនៃរាងកាយរបស់ពួកគេ ហើយយើងមកទីនេះឥឡូវនេះ ដើម្បីអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកឈឺ និងអ្នកមានទុក្ខ។

3 ដូចដែលខ្ញុំបានឈានដល់ជំហានកំពូល...ខ្ញុំកំពុងមើលបុរសចំណាស់ឥឡូវនេះ។ គាត់បានមករកខ្ញុំ ហើយនិយាយថា "បងប្រុសប្រាណហាំ កាលពីឆ្នាំមុន..." គាត់ថាគាត់មានជំងឺបេះដូងធ្ងន់ធ្ងរពេក...ពួកគេគិតថាគាត់នឹងស្លាប់។ ហើយបានអធិស្ឋានឲ្យគាត់ ហើយព្រះគុណនៃព្រះបានប្រោសគាត់ឲ្យជា។ ហើយនៅទីនេះគាត់មានវត្តមាននៅព្រឹកនេះ ប្រហែលអាយុ ៨០ឆ្នាំហើយ គ្រាន់តែរីករាយ។ ដូច្នេះវាធ្វើឱ្យយើងទទួលបានក្ដីសង្ឃឹមថ្មី។

4 ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំពិតជាសុំការអធិស្ឋានរបស់ប្រជាជននៅក្នុងទឹកដីតាមវិទ្យុក៏ដូចជានៅទីនេះដែរ។ បន្ទាប់ពីខ្ញុំចាកចេញពីកិច្ចប្រជុំនេះ ខ្ញុំនឹងទៅអឺរ៉ុប ចុះទៅអាហ្វ្រិក និងជុំវិញ ក្នុងការប្រជុំ។ ហើយវានឹងកើតឡើងដោយនិមិត្ត ដូច្នេះវា

នឹងក្លាយជាកិច្ចប្រជុំដ៏អស្ចារ្យមួយនៅទីនោះ ខ្ញុំប្រាកដណាស់។ ហើយខ្ញុំមានអារម្មណ៍ជាច្រើនឆ្នាំមកហើយថាព្រះអម្ចាស់មានព្រះទ័យចង់ឱ្យខ្ញុំត្រឡប់មកវិញ ។ ការបម្រើដ៏រាបទាប និងព័ន្ធកិច្ចដែលទ្រង់បានប្រទានឱ្យខ្ញុំ ខ្ញុំគិតថាទ្រង់មិនទាន់បានបញ្ចប់ជាមួយនឹងវានៅឡើយទេ នៅទីនោះ។ ហាក់បីដូចជាអាចមានព្រលឹងនៅកន្លែងណាមួយដែលខ្ញុំអាចចាប់បាននៅក្នុងសំណាញ់នៃដំណឹងល្អ មួយដែលទ្រង់ប្រទានឲ្យខ្ញុំដើម្បីមើលមនុស្ស ជាផ្លូវក្នុងការព្យាបាលដោយព្រះ អធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ហើយខ្ញុំពិតជាសុំការអធិស្ឋានរបស់អ្នក ទាំងអ្នកនៅទីនេះ និងអ្នកដែលចេញស្ដាប់តាមវិទ្យុ។

5 ខ្ញុំមិនមានពេលគ្រាន់តែយកអត្ថបទនិងអធិប្បាយ ដែលខ្ញុំរំពឹងថានឹងអាចបន្ទាប់ពីពីរបីនាទីនៅទីនេះក្នុង—ក្នុង...សាលប្រជុំនេះ ប៉ុន្តែគ្រាន់តែនិយាយទៅកាន់អ្នក—បន្តិចទៀតនេះ ដើម្បីស្គាល់អ្នក។ ហើយចំពោះអ្នកដែលនៅក្រៅស្រុក ខ្ញុំនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកនៅទីនោះ ភ្លាមៗដែរ ហើយនិងអ្នកនៅទីនេះផងដែរ។ ហើយខ្ញុំពិតជារីករាយណាស់ដែលបានជួបមិត្តភក្តិល្អៗទាំងអស់នេះ ដែលខ្ញុំមិនធ្លាប់បានជួបពីមុនមក គ្រាន់តែទាក់ទងជាមួយពួកគេនៅព្រឹកនេះ។

6 យើងមានពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យនៅក្នុងកម្មវិធីនៅកន្លែងផ្សេងទៀត។ ខ្ញុំមិនចេញក្រៅច្រើនទេ វារវល់ណាស់។ យើងគ្រាន់តែព្យាយាមរក្សាផ្លូវក្តៅរវាង ជេហ្វឺសាន់វីល ឥណ្ឌាអាណា និង តុកសុន អារីហ្សូណា កន្លែងដែលយើងបានផ្លាស់ទៅទីនោះកាលពីប៉ុន្មានឆ្នាំមុន ដោយនិមិត្តរបស់ព្រះអម្ចាស់ ដែលបានបញ្ជូនយើងទៅទីនោះ ផងដែរ ដោយមិនដឹងថាខ្ញុំនឹងទៅទីណា។ ហើយអ្នកជាច្រើននៅទីនេះនៅ ឃ្លីវតុន ខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់អ្នកបន្តិចមុនពេលខ្ញុំចាកចេញទៅ ហើយនៅការប្រជុំឯផុននិក នៃនិមិត្តដែលបានមក។ ខ្ញុំបានឃើញទេវតាប្រាំពីរនៅក្នុងបណ្តុំមួយ។

7 ហើយខ្ញុំដឹង ចំពោះអ្នកស្តាប់តាមវិទ្យុ ប្រហែលជាអ្នកជាច្រើនមិនមែនជាអ្នកខាងដំណឹងល្អពេញលេញ ហើយនេះប្រហែលជាអាថ៌កំបាំងបន្តិចសម្រាប់អ្នក។ ដែលវា សមនឹងខ្ញុំ ប៉ុន្តែមាន... អ្នកណាដែលអាចពន្យល់បាន អ្នកមិនចាំបាច់ទទួលយកវាទៀតទេ ដោយសារជំនឿ។ វាជារឿងដែលយើងមិនអាចពន្យល់បាន ដែលយើងត្រូវទទួលយកដោយជំនឿ។ យើងមិនអាចពន្យល់ព្រះបានទេ។ គ្មានមនុស្សណាអាចពន្យល់ព្រះបានទេ។ ទ្រង់ជាអធិបតេយ្យ ហើយទ្រង់ជាធំ

ហើយមានឫទ្ធានុភាព។ យើងគ្រាន់តែ—យើងគ្រាន់តែទទួលយកវា ពីព្រោះយើងដឹងថាទ្រង់នៅទីនោះ។ ហើយបន្ទាប់មកដោយសេចក្ដីជំនឿរបស់យើង ក្នុងការទទួលយកវា ទ្រង់បាននាំមកនូវការឆ្លើយតបមកកាន់យើងវិញ គឺការជ្រមុជដោយព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

8 ដែលខ្ញុំគ្រាន់តែនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នក មួយភ្លែតនៅទីនេះ នៅលើ ផ្លូវរបស់ "ព្រះ" ឬ "កន្លែងថ្វាយបង្គំ។" ហើយកន្លែងតែមួយគត់ដែលអ្នកអាចថ្វាយបង្គំទ្រង់ជាកន្លែងតែមួយគត់ដែលទ្រង់នឹងជួបអ្នក ទីនោះមាន... មានក្រុមជំនុំមួយ កន្លែងមួយ ពេលវេលាមួយ មនុស្សតែមួយ នៅក្នុងការទាំងអស់ដែលព្រះបានជួប។ ហើយខ្ញុំសង្ឃឹមថា ព្រះអម្ចាស់ប្រទានពរដល់សារនិងដល់ចិត្តអ្នកនៅទីនេះ។

9 ឥឡូវនេះ ការមកដល់តុកសុនវាចម្លែកណាស់ និមិត្តទាំងនោះដែលនិយាយទៅកាន់អ្នកក្នុងព្រះនាមនៃព្រះអម្ចាស់។ មិនមាននរណាម្នាក់ដូចដែលខ្ញុំអាចចាំបានទេ នឹងសួរអ្នកផ្សេងទៀតប្រសិនបើពួកគេអាចរំលឹកបានគ្រប់ពេលវេលា ថាទ្រង់មិនធ្លាប់មានបន្ទូលអ្វី ដែលមិនមែនជាសេចក្ដីពិតទេ។ វាតែងតែកើតឡើងតាមរបៀបដែលទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងកើតឡើង។

10 ហើយទ្រង់ត្រូវបានសន្មត់ យោងទៅតាមបទគម្ពីរ ទ្រង់នឹងត្រឡប់មកឯយើងវិញនៅក្នុងថ្ងៃចុងក្រោយនេះ នៅក្នុងប្រភេទនៃកិច្ចបម្រើនេះ។ នោះនឹងមានបន្ទាប់ពីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណ ហើយការនិយាយភាសាដទៃ និងការប្រោសឲ្យជារបស់ព្រះ និងអ្វីៗទាំងនេះទៀត។ ការបញ្ចប់សារនៃថ្ងៃបុណ្យទី៥០គឺជាអ្វីដែលយើងកំពុងនិយាយនៅថ្ងៃនេះ។ កិច្ចការបម្រើរបស់ព្រះគ្រីស្ទផ្ទាល់នេះត្រូវបានក្លែងបន្លំក្នុងចំណោមរាស្ត្ររបស់ទ្រង់ ជាមួយនឹងរឿងដូចគ្នាដែលទ្រង់បានធ្វើនៅពេលដែលទ្រង់នៅទីនេះនៅលើផែនដី នៅក្នុងរូបកាយរបស់ទ្រង់ កូនក្រមុំដែលជាផ្នែកនៃទ្រង់ ធ្វើដូចគ្នា ជាស្វាមីភរិយា ឬព្រះមហាក្សត្រនិងព្រះមហាក្សត្រីមុនពិធីរៀបអភិសេក។

11 សប្ដាហ៍នេះ បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំចង់និយាយខ្លះៗអំពីរឿងនោះនៅក្នុងយុទ្ធនាការរបស់យើងនៅទីនេះ នៅ—សណ្ឋាគារ អឹមបាស៊ី និងស្គាល់តាមរបៀបដ៏រាបទាបរបស់ខ្ញុំក្នុងការធ្វើវា។ នេះជា—ពេលវេលានិងម៉ោងដែលយើងកំពុងរស់នៅ ប្រសិនបើមនុស្សម្នាក់មិនដឹងថាត្រូវទៅផ្លូវណា អ្វីដែលត្រូវធ្វើ ឬរបៀបបង្វែរ—អ្នកមិនដើរដោយជំនឿទៀតទេ។ អ្នកគ្រាន់តែស្មាន អ្នកសន្មត់។

ហើយ*សន្ទតថា*—ទៅ "ទៅមុខដោយគ្មានអាជ្ញាធរផ្លូវការ។" ដូច្នេះប្រសិនបើយើងមិនមានសិទ្ធិអំណាចផ្លូវការពិតប្រាកដដើម្បីដឹងពីអ្វីដែលព្រះបានមានបន្ទូលនឹងកើតឡើងនៅសម័យនេះ តើយើងត្រូវប្រឈមមុខយ៉ាងណាក្នុងម៉ោងនេះ? ហើយយើងត្រូវប្រឈមមុខនឹងវា ដោយដឹងថា ដោយសេចក្តីជំនឿលើព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ រឿងដែលត្រូវកើតឡើងឥឡូវនេះ និងស្ថានភាពនៃប្រជាជាតិនានា ស្ថានភាពនៃប្រជាជន ស្ថានភាពនៃក្រុមជំនុំ ជាដើម។

12 យើងត្រូវដឹងរឿងនោះ ហើយត្រូវដើរចេញដោយរបៀបណា។ ប្រសិនបើអ្នកមិនដឹងពីរបៀបធ្វើវាទេ អ្នកគ្រាន់តែ—គ្រាន់តែអ្វីដែលយើងធ្លាប់ហៅ ប្រភេទដោយអចេតនា គ្រាន់តែលោតចូល សង្ឃឹមថាវានឹងនៅទីនេះ សង្ឃឹម*នេះ* ហើយសង្ឃឹម*នោះ* និង "តើវានឹងមានទេ?" ប៉ុន្តែ ព្រះមិនចង់ឲ្យយើងធ្វើដូច្នេះទេ។ ទ្រង់ចង់ឲ្យយើងដឹងនូវអ្វីដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលអំពីថ្ងៃនេះ ហើយបន្ទាប់មកជួបវាដោយសេចក្តីជំនឿ ព្រោះទ្រង់មានបន្ទូលថា វានឹងទៅជាបែបនោះ។ បន្ទាប់មកយើង—យើងដឹងថាអ្នកគឺជាសេចក្តីពិត ពីព្រោះអ្នកមិនមានពាក្យរបស់មនុស្សមួយចំនួនសម្រាប់វាទេ អ្នកបានទទួលព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់ពីអ្វីដែលយើងត្រូវធ្វើ។ ហើយយើងសង្ឃឹមថាព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌នឹងធ្វើ—នឹងផ្តល់ឱ្យយើងនៅសប្តាហ៍នេះ។

13 ឥឡូវនេះ ខ្ញុំសុំទោសដែលខ្ញុំបានកាត់ចេញពីអ្វីដែលខ្ញុំកំពុងនិយាយកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុន អំពីការមកដល់តុកសុន។ ហើយខ្ញុំបានគិត ខ្លួនឯងថា វាជាទីបញ្ចប់នៃជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំគិតថាគ្មាននរណាម្នាក់អាចទ្រាំទ្រនឹងការតក់ស្លុតនៃស្ថានភាពនោះដែលបានកើតឡើងក្នុងនិមិត្តនោះនៅព្រឹកនោះឡើយ ប្រហែលម៉ោងដប់នៅផ្ទះ នោះនឹងអាចរស់នៅបន្ទាប់ពីនោះ។ ហេតុអ្វីបានជាខ្ញុំមកតុកសុនដោយធ្វើការរៀបចំជាមួយនឹងកូនប្រុសរបស់ខ្ញុំ សម្រាប់ប្រពន្ធរបស់ខ្ញុំ—ហើយកូនទៅជាមួយគាត់បន្ទាប់ពីខ្ញុំចាកចេញទៅ ព្រោះខ្ញុំគិតថាវាជាទីបញ្ចប់របស់ខ្ញុំ។ ហើយខ្ញុំនៅទីក្រុង ផុននិកនិងការប្រជុំជាច្រើន មុនពេលវាកើតឡើង ខ្ញុំបានប្រាប់អ្នកពីរបៀបដែលវានឹងកើតឡើង។

14 មែនហើយ ពីរបីខែបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានក្រោកឡើងនៅ សាបប៊ីណូ ខេនយុននៅព្រឹកមួយ ដែលស្ថិតនៅភាគខាងជើងនៃទីក្រុងតុកសុន។ ខ្ញុំបាននៅទីនោះដើម្បីអធិស្ឋាន។ ពេលខ្ញុំកំពុងអធិស្ឋាន ខ្ញុំក៏លើកដៃឡើងលើអាកាស ដោយ

ពោលថា "ឱព្រះវរបិតា ទូលបង្គំសូមអង្វរទ្រង់ថា ទ្រង់នឹងជួយទូលបង្គំ ផ្តល់កម្លាំងដល់ទូលបង្គំ សម្រាប់ម៉ោងដែលទូលបង្គំកំពុងប្រឈមមុខនៅពេលនេះ។ ហើយប្រសិនបើការងាររបស់ទូលបង្គំត្រូវបានបញ្ចប់នៅលើផែនដីនេះ នោះទូលបង្គំត្រូវតែមករកទ្រង់។ ហើយវាមិនមែនជាការសោកស្តាយដែលទូលបង្គំមកនោះទេ ប៉ុន្តែទូលបង្គំដឹងថាទ្រង់នឹងមើលថែគ្រួសាររបស់ទូលបង្គំ។ ហើយទូលបង្គំ—ទូលបង្គំគ្រាន់តែសុំកម្លាំងសម្រាប់ម៉ោងនេះ។" ហើយមានអ្វីមួយវាយដៃខ្ញុំ!

15 ឥឡូវនេះ អ្នកស្តាប់តាមវិទ្យុ វាប្រហែលជាចម្លែកដែលខ្ញុំបាននិយាយ ប៉ុន្តែវាជាការពិត។ ហើយព្រះជាម្ចាស់ជាចៅក្រមរបស់ខ្ញុំ។

16 ខ្ញុំក្រឡេកមើលទៅក្នុងដៃ ស្រាប់តែមានដាវមួយ មានស្រោមនៅពីលើដៃ។ ហើយដៃខ្លួនវាត្រូវបានធ្វើពីគុជ ហើយមើលទៅហាក់ដូចជាប្រភេទនៃការឃាមដូចមាស នៅលើផ្នែកកាន់។ និង—កាំបិតខ្លួនឯងមើលទៅហាក់ដូចជាភ្លឺចាំង អូ អ្វីមួយដូចជាក្រូមេឬអ្វីដែលភ្លឺនៅក្នុងព្រះអាទិត្យ។

17 ឥឡូវនេះ វាប្រហែលជាម៉ោងដប់ ឬដប់មួយព្រឹក ដែលនៅលើកំពូលភ្នំមួយ។ អ្នកអាចស្រមៃមើលពីរបៀបដែលមនុស្សម្នាក់ (ដែលខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំនៅក្នុងគំនិតត្រឹមត្រូវរបស់ខ្ញុំ) នឹងមានអារម្មណ៍ថាឈរនៅទីនោះដោយកាន់ដាវមិនដឹងពីកន្លែងណា មនុស្សនៅរាប់ម៉ាយ កាន់វានៅក្នុងដៃរបស់អ្នក។ ខ្ញុំបានទទួលអារម្មណ៍ពីវា យកនិងគ្រវីដាវទៅមុខ ហើយ ហេតុអ្វីវាជាដាវ។

18 ហើយខ្ញុំបានមើលជុំវិញ។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "មែនហើយ ឥឡូវនេះ តើវាអាចទៅរួចដោយរបៀបណា? នៅទីនេះខ្ញុំកំពុងឈរនៅទីនេះ មែនហើយ នៅទីនេះហើយគ្មាននរណាម្នាក់នៅជុំវិញរាប់ម៉ាយ ហើយតើវាមកពីណា?" ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "អញ្ចឹង ខ្ញុំ—ខ្ញុំគិតថាប្រហែលជាវាជា—ព្រះអម្ចាស់មានព្រះបន្ទូលមកខ្ញុំថា វាជាពេលបញ្ចប់របស់ខ្ញុំ។"

ហើយសំឡេងមួយបាននិយាយថា "នេះគឺជាដាវរបស់ព្រះអម្ចាស់។"

19 ហើយខ្ញុំបានគិតថា "មែនហើយ ដាវមួយ បន្ទាប់មកវាគឺ...ដូចជាស្តេច ដើម្បីច្បាំង" អ្នកដឹងពីរបៀបដែលពួកគេធ្លាប់ធ្វើនៅប្រទេសអង់គ្លេស និងកន្លែងផ្សេងៗគ្នា។ ខ្ញុំគិត "នោះហើយជាអ្វីដែលវាគឺ សម្រាប់ច្បាំង។" ហើយខ្ញុំបានគិតថា "ប្រហែលជាខ្ញុំគួរតែដាក់ដៃលើមនុស្ស ឬ..." ខ្ញុំមានគ្រប់ប្រភេទ...អ្នកដឹងទេ ចិត្តមនុស្សអាចរញ៉េរញ៉ៃ។ អ្នកមិនដឹងទេ។ ចិត្តរបស់យើងគឺមានដែនកំណត់ ទ្រង់

គឺគ្មានដែនកំណត់។ ដូច្នេះ ហើយដូចខ្ញុំដែរ។...ពេលនោះវាបានចាកចេញពីដៃខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនដឹងថាវាទៅណាទេ គ្រាន់តែបាត់។ ហេតុអ្វី បើមនុស្សម្នាក់មិនបានយល់បន្តិចអំពីរឿងខាងវិញ្ញាណ នោះ អ្នក—អ្នកនឹងឆ្កួតដូចនោះ។ អ្នកនឹងឈរនៅទីនោះ ដោយឆ្ងល់ថាមានអ្វីកើតឡើង។

20 ហើយទ្រង់មានបន្ទូលថា "និមិត្តមិនមែនជាពេលវេលាចុងក្រោយរបស់អ្នកទេ។ វាគឺសម្រាប់ព័ន្ធកិច្ចរបស់អ្នក។ ដាវនោះគឺជាព្រះបន្ទូល។ ត្រាទាំងប្រាំពីរនឹងត្រូវបានបើក អាថ៌កំបាំងនៃ..."

21 ហើយបន្ទាប់មកពីរសប្តាហ៍បន្ទាប់ពីនោះ ឬពីរខែ ជាងបន្ទាប់ពីនោះ ខ្ញុំបានឡើងលើភ្នំជាមួយមិត្តភ័ក្តិមួយក្រុមនៅពេលវាកើតឡើង។ ទេវតាទាំងប្រាំពីរ ច្បាស់ដូចអ្នកកំពុងឈរនៅទីនេះ បានយាងចុះពីស្ថានសួគ៌។ ថ្មនៅលើភ្នំរមៀលចុះទៅលើកូនភ្នំ ហើយ—ហើយមនុស្សដែលឈរនៅទីនោះបានស្រែកឡើងហើយបន្តទៅមុខ ហើយធូលីក៏ហុយទៅគ្រប់ទីកន្លែង។ ហើយនៅពេលនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ត្រឡប់ទៅផ្ទះរបស់អ្នកវិញ។ ឥឡូវនេះនឹង ទេវតានីមួយៗនឹងក្លាយជាត្រាមួយនៃត្រាទាំងប្រាំពីរ។"

22 ដែល វានៅលើកាសែត។ ហើយសៀវភៅនឹងចេញក្នុងពេលឆាប់ៗនេះ ដោយសារឥឡូវនេះវាជាប្រភេទវេយ្យាករណ៍។ ដូចអ្នកដឹងហើយ វេយ្យាករណ៍របស់ខ្ញុំមិនសូវល្អទេ ហើយមនុស្សក៏អត់... អ្នកត្រូវតែជាមនុស្សដែលស្រលាញ់ខ្ញុំ ហើយដឹងពីរបៀបនិងយល់ពីខ្ញុំតាមវេយ្យាករណ៍របស់ខ្ញុំ។ ប៉ុន្តែអ្នកទេវវិទូខ្លះកំពុងសរសេរវេយ្យាករណ៍វាឲ្យខ្ញុំ ហើយដកចេញទាំងអស់—នេះ...ប្រហែលជាខ្ញុំនិយាយពាក្យខុសនៅទីនោះ។ ខ្ញុំក៏មិនដឹងដែរ។ បាទ ខ្ញុំឮអ្នកណាសើច ដូច្នេះខ្ញុំស្មានអ៊ីចឹង "វេយ្យាករណ៍" មិនត្រឹមត្រូវ។ ប៉ុន្តែដូចជាជនជាតិហូឡង់ អ្នកយកខ្ញុំសម្រាប់អ្វីដែលខ្ញុំចង់និយាយ ប្រហែលជាមិនដូចអ្វីដែលខ្ញុំនិយាយនោះទេ។

23 ហើយវាបីនាទីហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ថា ជិតដល់ការបិទកម្មវិធីហើយ។

24 ឥឡូវនេះ អ្នកជាទីស្រឡាញ់នៅក្នុងទឹកដីនិងតាមវិទ្យុ ហើយអ្នកដែលឈឺនិងខ្វះខាតនៅទីនេះក្នុងចំណោមអ្នកស្តាប់ តើអ្នកគ្រាន់តែដាក់ដៃលើគ្នាឥឡូវនេះ ខណៈពេលដែលយើងមានពាក្យអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។ ឥឡូវនេះ ព្រះយេស៊ូវទ្រង់មានបន្ទូលថា បេសកកម្មចុងក្រោយរបស់ទ្រង់ចំពោះក្រុមជំនុំ "ទីសំគាល់

ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។" "អស់អ្នក" អ្នកដែលជឿ! "ប្រសិនបើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។"

25 ឱព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីស្រឡាញ់ យើងដូចជាកុមារសព្វថ្ងៃនេះ យើងកំពុងគោរពតាមអ្វីដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលឱ្យធ្វើ។ យើងកំពុងដាក់ដៃលើសំណើតាមទូរស័ព្ទទាំងអស់នេះ។ ទ្រង់ទតឃើញពួកគេនៅក្នុងស្រុកនៅទីនោះ តើពួកគេខ្វះខាត មានទុក្ខវេទនាយ៉ាងណា។ ទ្រង់ទតឃើញអ្នកដែលខ្វះខាតនៅទីនេះ និងអ្នកមានទុក្ខ។ ហើយយើងខ្ញុំកំពុងថ្វាយពាក្យទាំងនោះចំពោះទ្រង់ ឱព្រះជាទីស្រឡាញ់ ដោយមានសេចក្តីជំនឿនេះក្នុងព្រះបន្ទូលទ្រង់ ដែលទ្រង់បានមានបន្ទូលថា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមអស់អ្នកដែលជឿ។ ប្រសិនបើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។" សូមប្រទានវាមកព្រះអម្ចាស់ ក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

[បងប្រុស ប្រាណហាំបញ្ចប់ការផ្សាយវិទ្យុដំបូង—អេដ។]

* * * * * * *

26 សូមអរគុណ បងប្រុស សាកាវាន។ វាពិតជាឯកសិទ្ធិដ៏ធំមួយក្នុងការត្រឡប់មកវិញម្តងទៀតនៅលើការផ្សាយ ដើម្បីនិយាយទៅកាន់មិត្តភ័ក្តិរបស់យើងមួយចំនួននៅក្នុងទឹកដីនិងតាមវិទ្យុ ក៏ដូចជាមានវត្តមាននៅទីនេះ។

27 ហើយយើងពិតជាកំពុងបន្តការអញ្ជើញនេះដល់អ្នក មកសណ្ឋាគារអឹមបាស៊ីនៅរសៀលថ្ងៃស្អែក ដើម្បីអធិស្ឋាន។ ហើយមិនត្រឹមតែប៉ុណ្ណោះទេប៉ុន្តែនាំយកអ្នកដែលមានបាបនិងអ្នកដែលវង្វេងមកវិញ។ ប្រសិនបើយើងគ្រាន់តែអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ ហើយយើងឃើញព្រះកំពុងធ្វើការអស្ចារ្យដ៏ធំឥតឈប់ឈរ ប៉ុន្តែនោះជាទីពីរ។ រឿងសំខាន់គឺត្រូវបានសង្គ្រោះ ពោរពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ ដែលខ្ញុំនឹងនិយាយទៅកាន់អ្នកក្នុងពេលបន្តិចទៀតនេះ និងភាពគ្រប់គ្រាន់ដែលយើងត្រូវបំពេញដោយព្រះវិញ្ញាណរបស់ព្រះ។

28 ហើយការព្យាបាលដ៏ទេវភាពជាធម្មតាទាក់ទាញការយកចិត្តទុកដាក់ដល់មនុស្ស ហើយនាំពួកគេនៅក្នុងវត្តមានរបស់ព្រះ។ នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់ធ្វើអ្វីមួយដែល—ដែលពួកគេដឹងថាមិនមាន...មែនហើយ វាមិនយល់។ យើងមិនអាចបង្ហាញមេកានិកពីរបៀបដែលវាត្រូវបានធ្វើនោះទេ។ ព្រះទ្រង់ធ្វើវាតាមរបៀបដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់។ ពេលនោះទាក់ទាញចំណាប់អារម្មណ៍ប្រជាជន ឱ្យ

ដឹងថាមានវត្តមាននៃអំណាចនៅកន្លែងណាមួយ ដែលអាចធ្វើអ្វីមួយដែលហួសពីការយល់ដឹងរបស់មនុស្ស ហើយវាធ្វើឲ្យពួកគេសម្លឹងមើលកូនចៀមនៃព្រះ។ ហើយជានិច្ចកាល ការព្យាបាលដ៏ទេវភាព ខ្ញុំត្រូវបានគេប្រាប់ ហើយខ្ញុំជឿថា ខ្លួនខ្ញុំផ្ទាល់ថាប្រហែលហុកសិប ប្រហែលចិតសិបភាគរយ នៃកិច្ចបម្រើរបស់ព្រះអម្ចាស់របស់យើង គឺនៅលើការព្យាបាលដ៏ទេវភាព។ ហើយទ្រង់បានធ្វើដូច្នេះដើម្បីទាក់ទាញប្រជាជន។ ពេលដែលគេនៅទីនោះ ទ្រង់មានបន្ទូលថា "លើកលែងតែអ្នកជឿថាខ្ញុំជាទ្រង់ អ្នកនឹងវិនាសនៅក្នុងអំពើបាបរបស់អ្នក។"

29 ឥឡូវនេះ ការព្យាបាលដ៏ទេវភាពគឺជាកាតគំនូរដ៏អស្ចារ្យមួយ ដើម្បីឱ្យមនុស្សមើលទៅព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ។ ហើយវេជ្ជបណ្ឌិត អេហ្វ អេហ្វ ប៊ូសវ៉ឺត ដែលអ្នកទាំងអស់គ្នាជាមិត្តនឹងគាត់ ហើយបានស្គាល់គាត់ ហើយការបម្រើរបស់គាត់មានន័យខ្លាំងណាស់សម្រាប់ខ្ញុំក្នុងនាមជាអ្នកបម្រើវ័យក្មេង។ ខ្ញុំបានចាប់ផ្តើមនៅក្នុងការប្រជុំរបស់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំរត់ចូលទៅកាន់បងប្រុស ប៊ូសវ៉ឺត។ គាត់ធ្លាប់និយាយថា "ការព្យាបាលដ៏ទេវភាព" វាជាសេចក្តីថ្លែងការណ៍ដ៏តូចមួយឥឡូវនេះ គាត់បាននិយាយថា "ការព្យាបាលដ៏ទេវភាពគឺជានុយនៅលើការស្ទូចត្រី។" បាននិយាយថា "អ្នកមិនដែលបង្ហាញត្រីដោយដាក់តែទំពក់ទេ។ អ្នកបង្ហាញនុយដល់គាត់ ហើយបន្ទាប់មកគាត់ទទួលបាននុយនោះ ហើយចូលទៅកាន់ទំពក់។" ដូច្នេះហើយជាអ្វីដែលយើងព្យាយាមធ្វើ។ នោះជារបស់យើង។...យើង... គោលបំណងរបស់យើងគឺដើម្បីនាំមនុស្សទៅរកព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវគ្រីស្ទ។ ហើយទ្រង់គឺដូចគ្នាកាលពីម្សិលមិញ ថ្ងៃនេះ និងជារៀងរហូត។ ដូច្នេះ ប្រសិនបើទ្រង់ជាអ្នកប្រោសឱ្យជានៅថ្ងៃកន្លងទៅ ទ្រង់គឺជាអ្នកព្យាបាលនៅថ្ងៃនេះ។

30 គ្រាន់តែជាទីបន្ទាល់ផ្ទាល់ខ្លួនមួយមុនពេលខ្ញុំអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅក្នុងប្រទេសនិងតាមវិទ្យុ។ កាលពីប៉ុន្មានថ្ងៃមុននេះ ខ្ញុំបានអង្គុយនៅលើភ្នំមួយ ដែលមានរឿងដ៏អស្ចារ្យមួយបានកើតឡើង នៅចំពោះមុខបងប្អូនដប់ប្រាំបួនម្នាក់នៅទីនោះ ជាកន្លែងដែលទេវតារបស់ព្រះអម្ចាស់បានចុះមក និងពន្លឺដ៏អស្ចារ្យហោះដូចផ្កាយដុះកន្ទុយ ផ្ទុះជុំវិញភ្នំ ហើយផ្ទាំងថ្មដែលហោះចម្ងាយពីររយហ្វីត ឬច្រើនជាងនេះ កាត់ផ្នែកខាងលើនៃដើមឈើចេញ។ ហើយខ្ញុំបានឈរនៅក្រោមវា។ ហើយបានប្រាប់ពួកគេពីរបីខែមុនពេលវាកើតឡើង វានឹងនៅទីនោះ ហើយនឹងមានអ្វីកើតឡើង។ និយាយដោយត្រង់ទៅ វាត្រូវបានប្រាប់នៅថ្ងៃមុន។ ហើយបុរស

ទាំងអស់នេះកំពុងរត់ក្រោមឡានដឹកទំនិញនិងអ្វីៗទាំងអស់ ដោយព្យាយាមគេចចេញ។ ពួកគេមិនដឹងថាមានអ្វីកើតឡើងទេ។ ហើយទ្រង់បានមានបន្ទូល ហើយថាតើអ្វីនឹងកើតឡើងភ្លាមៗបន្ទាប់ទៀត។

31 អង្គុយនៅលើថ្មនេះនៅទីនោះ ត្រង់កន្លែងដែលទ្រង់បានលេចមក ខ្ញុំមាន—មិត្តម្នាក់ដែលនៅជាមួយយើង ដែលចុះពីខាងលើក្នុងរដ្ឋមីនីសូតា។ ប្រជាជនរបស់គាត់នៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ ហើយខ្ញុំមិនប្រាកដទេ ប៉ុន្តែតើគាត់អាចនៅទីនេះនៅជាន់ណាខ្លះទៀត។ វាគឺជា ដូណាវ៉ុន វីដ និងជាមិត្តវ័យក្មេងដ៏ល្អម្នាក់ លូធើរៀនដែលទើបតែបានថ្វាយជីវិតដល់ព្រះគ្រីស្ទ ហើយបានពេញដោយព្រះវិញ្ញាណ។ ក្មេងប្រុសអាឡឺម៉ង់ដ៏រាបទាប អាយុប្រហែលសាមសិបឆ្នាំ គ្រួសារ កូនតូចៗពីរឬបីនាក់។ គាត់បានផ្លាស់មកនៅតុកសុនដើម្បីជាអ្នកជិតខាងជាមួយខ្ញុំ កន្លែងដែលបីឬបួនរយបានផ្លាស់ទៅធ្វើជាអ្នកជិតខាង។ ដូច្នេះគាត់…

32 ហើយខ្ញុំរីករាយដែលមានអ្នកជិតខាងបែបនេះ។ ពួកគេដើរតាមខ្ញុំគ្រប់ផ្លូវពីអាហ្វ្រិកខាងត្បូង និងគ្រប់ទីកន្លែងជុំវិញ ដោយគ្រាន់តែនៅជិត និងមើលឃើញ…ជាមួយខ្ញុំ ហើយនៅជាមួយនឹងខ្ញុំហើយរីករាយនឹងការគាប់ព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះអម្ចាស់។

អ្នកដែលមានចិត្តរាបទាបបែបនេះ ខ្ញុំមិនដែលចាប់អារម្មណ៍គាត់ខ្លាំងទេ។

33 ពិតណាស់ មនុស្សដែលខ្ញុំស្គាល់ និងសេពគប់ជាមួយគឺដូចជាបងប្អូនប្រុសស្រី ផ្ទាល់របស់ខ្ញុំដែរ។ ខ្ញុំមើលពួកគេហើយមានអារម្មណ៍ថាប្រសិនបើខ្ញុំគិតថាពួកគេចេញពីបន្ទាត់ ហើយយកពួកគេទៅម្ខាងហើយនិយាយជាមួយពួកគេព្រោះខ្ញុំស្រឡាញ់ពួកគេ។ យើងចង់រស់នៅក្នុងសិរីរុងរឿងជាមួយគ្នា។ ហើយពេលខ្លះក្នុងការប្រជុំ អ្នកគិតថាខ្ញុំនិយាយគំរោះគំរើយដាក់អ្នក។ នោះមិនមែនមកពីវាទេ។ នេះមិនមែនមកពីខ្ញុំមិនស្រលាញ់អ្នកទេ តែវាកើតចេញពីចិត្តរបស់ខ្ញុំព្រោះខ្ញុំ—ខ្ញុំ…វាត្រូវតែជាមធ្យោបាយមួយ។ មានវិធីតែមួយគត់ដើម្បីបម្រើព្រះហើយនោះជា…ហើយយើងត្រូវនៅតាមមាគ៌ារបស់ទ្រង់ ទោះជាគំនិតរបស់យើងជាយ៉ាងណាក៏ដោយ។ ផ្លូវរបស់ទ្រង់!

34 ហើយខ្ញុំបានកត់សម្គាល់ឃើញ ដូណាវ៉ុន នៅចុងត្រចៀកខាងស្តាំរបស់គាត់ហើមប្រហែលជាបីដង ហើយមើលទៅក្រហមខ្លាំង។ មែនហើយ ឥឡូវគិតថាប្រហែលជា នៅទីនោះនៅវាលខ្សាច់ពីរបីថ្ងៃមុន កន្លែងដែលយើងធ្លាប់ទៅ

ប្រហែលជាគាត់មានមុតបន្លានៅក្នុងត្រចៀករបស់គាត់។ ប៉ុន្តែដោយកាន់ដៃគាត់ ខ្ញុំបានដឹងថាវាជាមហារីក។ ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយទៅកាន់ ដូណាវ៉ុន ខ្ញុំបាននិយាយថា "ដូណាវ៉ុន តើអ្នកមាន...ជំងឺនេះយូប៉ុណ្ណាហើយលើត្រចៀកអ្នក?" គ្រាន់តែចង់ដកវាចោល ដូចខ្ញុំមិនដឹង។ ខ្ញុំបាននិយាយថា "ដូណាវ៉ុន តើវានៅទីនោះយូរប៉ុណ្ណាហើយ?"

គាត់បាននិយាយថា "បងប្រុស ប្រាណហាំ ប្រហែលប្រាំមួយខែ។" គាត់បាននិយាយអញ្ចឹង។

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ហេតុអ្វីបានជាអ្នកមិនប្រាប់ខ្ញុំ?"

35 គាត់បាននិយាយថា "អូ ឃើញអ្នករវល់ណាស់" បាននិយាយថា "ខ្ញុំមិនចង់—ដើម្បីរំខានទេ។" បាននិយាយថា "ខ្ញុំគ្រាន់តែគិតថាប្រហែលជាពេលណាមួយព្រះអម្ចាស់អាចនឹងមានបន្ទូលប្រាប់អ្នក។"

ដូច្នេះខ្ញុំបាននិយាយថា "តើអ្នកយល់ថាវាជាអ្វីទេ?"

គាត់បាននិយាយថា "ខ្ញុំមានគំនិតល្អ។"

ខ្ញុំបាននិយាយថា "ត្រូវហើយ។"

36 ហើយនៅព្រឹកថ្ងៃទីពីរ មិនលើសពីនោះទេ ដោយកាន់ដៃក្មេងប្រុសនោះនៅព្រឹកថ្ងៃទីពីរ មិនមានសូម្បីតែស្នាមនៅត្រចៀករបស់គាត់។ វាបានបាត់ទៅទាំងស្រុង។

37 ជាច្រើនដងដែលយើងចុច ហើយព្យាយាមចូលទៅចំណុច*នេះ ឬនោះ*។ ឬ...ឃើញទេ វា "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងតាមអ្នកជឿ។" វាមិនបាននិយាយទេ "ប្រសិនបើពួកគេនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺ។" "បើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងជាវិញ!" យើងត្រូវតែមានជំនឿ លើខ្លួនយើង ក្នុងអ្វីដែលយើងកំពុងធ្វើ។ ត្រូវហើយ។

38 ដូច្នេះឥឡូវនេះដូណាវ៉ុនប្រហែលជានៅទីនេះ។ អ្នកនឹងជួបគាត់។ គាត់នឹងនៅទីនេះ ប្រសិនបើគាត់មិននៅទីនេះនៅព្រឹកនេះ នៅជាន់ខ្លះទៀត។ អ្នកនឹងជួបគាត់ ហើយគាត់នឹងស្គាល់ទីបន្ទាល់។

39 ហើយតើខ្ញុំអាចនិយាយអ្វីទៀត? ខ្ញុំជឿថា លូកា ឬ យ៉ូហាន បាននិយាយថា ពិភពលោកមិនអាចយល់បាន...ឡើយ មានសៀវភៅដែលអាចសរសេរអំពីអ្វី

ដែលទ្រង់បានធ្វើក្នុងចំណោមប្រជាជននៅថ្ងៃចុងក្រោយនេះ របៀបដែលអ្នកជំងឺបានជាសះស្បើយ អ្នកសេពគ្រឿងស្រវឹងត្រូវបានរួច ដោយពួកគេរាប់ពាន់នាក់ និងជំងឺ និងទុក្ខវេទនាគ្រប់ប្រភេទ។

40 ឥឡូវនេះអ្នកចេញពីទឹកដីនិងតាមវិទ្យុ ក៏ដូចជានៅទីនេះ ខ្ញុំកំពុងកាន់ទីនេះ ឥឡូវនេះនូវសំណើមួយចំនួនធំដែលបានចូលមកតាមទូរស័ព្ទនៅព្រឹកនេះ បន្ទឹ ទ្បើងឥតឈប់ឈរចាប់តាំងពីយើងនៅទីនេះ។ ដូច្នេះហើយយើង...សំណើមួយរយកៅសិបប្រាំមួយបានមកនៅព្រឹកនេះ តាមទូរស័ព្ទ តាំងពីយើងមកទីនេះ។ ដូច្នេះ សូមឲ្យយើងចូលរួមក្នុងការអធិស្ឋានឥឡូវនេះ ដូចគ្នាដែរ... អ្នករាល់គ្នានៅទីណាក៏ដោយ ចេញពីស្រុក ចូរដាក់ដៃលើគ្នាទៅវិញទៅមក បើអ្នករាល់គ្នាជាអ្នកជឿ។ បើមិនដូច្នោះទេ ចូរដាក់ដៃរបស់អ្នកលើព្រះគម្ពីរ ឬអ្វីមួយនៅទីនោះ ខណៈពេលដែលយើងអធិស្ឋាននៅទីនេះ និងទីនោះ។

41 ព្រះវរបិតានៃស្ថានសួគ៌ជាទីគោរព ទីបន្ទាល់តិចតួចរបស់ ដូណាវ៉ុន វីដ គឺមួយក្នុងមួយពាន់ ព្រះអម្ចាស់អើយ គឺទ្រង់មានគុណយ៉ាងក្រៃលែង... ទូលបង្គំអធិស្ឋានថា ទ្រង់នឹងមើលចុះក្នុងចិត្តរបស់មនុស្សទាំងនៅទីនេះ និងក្នុងដែនដី និងតាមវិទ្យុ។ ហើយសូមឲ្យពួកគេបានជាសះស្បើយគ្រប់ៗគ្នា។ សូមឲ្យវិញ្ញាណអាក្រក់ចាកចេញពីពួកគេ ហើយសូមឲ្យគេរួចពីទុក្ខទាំងប៉ុន្មានរបស់ពួកគេ។ សូមទ្រង់ប្រទាន ឱព្រះបិតា។ នៅក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ជាព្រះរាជបុត្រារបស់ទ្រង់ យើងទូលសូម។ អាម៉ែន។

អរគុណព្រះជាម្ចាស់...[កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

[បងប្រុស ប្រាណហាំបញ្ចប់ការផ្សាយតាមវិទ្យុទីពីរ—អេដ។]

* * * * * * *

42 បាទ នេះជាលើកទីបីហើយសម្រាប់ខ្ញុំនៅព្រឹកនេះ។ ខ្ញុំអើយ! ហើយអ្នកដឹងទេ វាទើបតែត្រូវបានប្រាប់ថា ពួកយើងត្រូវចាកចេញពីអាគារក្នុងរយៈពេលប្រហែលដប់ពីរ ដប់បួននាទី ឬអ្វីមួយ។ ហើយអ្នកគ្រប់គ្រងបាននិយាយថា អ្នកណានៅជាន់ទីនោះ ហើយពួកគេមិនអាចបម្រើអាហារបានទេ។ អាហាររបស់យើងបានលាតសន្ធឹង។ យើងមានវគ្គសិក្សាជាច្រើន អ្នកដឹងទេ។ ដូច្នេះ យើងមានសេចក្តីរីករាយជាខ្លាំងដែលយើងមានពិធីខាងវិញ្ញាណដ៏អស្ចារ្យនេះ ដូចដែលខ្ញុំហៅថាព្រឹកនេះនៅទីនេះជាមួយនឹងក្រុមដ៏ល្អនេះ។

43 ខ្ញុំចង់—ដើម្បីបញ្ជាក់ថាយើងជា...មានកម្មវិធីម្តងទៀតនៅរសៀលថ្ងៃស្អែកបញ្ចប់នៅអឹមបាស៊ី។ ឥឡូវនេះ យើងនឹងអធិស្ឋានសម្រាប់អ្នកជំងឺនៅទីនោះ ហើយរំពឹងថាព្រះជាម្ចាស់នឹងជួបជាមួយយើង។ ហើយខ្ញុំបានចូលមកក្នុងផ្នែករបស់ខ្ញុំ ព័ន្ធកិច្ចរបស់ខ្ញុំក្នុងការធ្វើ(ទាំងអស់ដែលអាច)ឱ្យកិច្ចប្រជុំនេះទទួលបានជោគជ័យ។ មិនមែនជាជោគជ័យទេ ព្រោះវាជាការប្រជុំរបស់យើង ប៉ុន្តែជាជោគជ័យនៃមនុស្សដែលរកឃើញព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ នោះហើយជាកាជោគជ័យ។ ការប្រជុំណាក៏ដោយ មិនថាយើងសរសើរតម្កើងព្រះជាម្ចាស់ប៉ុណ្ណាទេ តើយើងឃើញទ្រង់ធ្វើរឿងដ៏អស្ចារ្យប៉ុន្មាន ប៉ុន្មានដងដែលទ្រង់មានបន្ទូលមកកាន់យើងក្នុងព្រះវិញ្ញាណ ហើយដូច្នេះ លុះត្រាតែមានអ្វីមួយបានសម្រេច ព្រលឹងខ្លះនាំចូលមកក្នុងនគរ!

44 ហើយបងប្រុស សាការានទើបតែបង្កើត—សេចក្តីថ្លែងការណ៍ពិតប្រាកដមួយឥឡូវនេះ អំពីអ្វីដែលគាត់គិតអំពីយើងសព្វថ្ងៃនេះ—យើងកំពុងរស់នៅ។ ខ្ញុំពិតជាជឿដោយអស់ពីចិត្តថា យើងកំពុងរស់នៅម៉ោងចុងក្រោយ គ្រាន់តែនៅក្នុង—គ្រាន់តែនៅក្នុងស្រមោលពេលល្ងាច។ ព្រះអាទិត្យគឺឈានទៅមុខឆ្ងាយ។ ហើយនៅពេលដែលយើងឃើញអ្វីៗកើតឡើងដូចសព្វថ្ងៃនេះ ហេតុអ្វីបានជាវាពិបាកនឹងប្រាប់ពីអ្វីដែលជំនាន់មួយទៀតនឹងនាំមក។ ប៉ុន្មានថ្ងៃមុន...

45 អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីមួយនៅខាងក្នុងបន្តិច។ ពួកគេបានធ្វើការវិភាគទូទាំងរដ្ឋអារីហ្សូណា ជាកន្លែងដែលខ្ញុំរស់នៅ នៃសាលារៀនទាំងអស់។ ពួកគេបានផ្តល់ឱ្យកុមារ នូវការធ្វើតេស្តផ្លូវចិត្ត ដោយមិនដឹងខ្លួន។ ហើយស្មានចុះថាយ៉ាងម៉េច? រួមទាំងវិទ្យាល័យនិង—និងសាលាវេយ្យាករណ៍ មានកុមារចំនួន៨០ភាគរយដែលមានបញ្ហាផ្លូវចិត្ត។ ចិតសិបភាគរយនៃពួកគេជាអ្នកមើលទូរទស្សន៍។ ឃើញទេ អំពើអាក្រក់ ពួកវាគ្រាន់តែធ្លាក់មកលើយើង ហើយយើងធ្វើមិនបាន...អ្នកឆ្ងល់ថាហេតុអ្វីបានជាវាមក។ អ្នកអាចឮសំឡេងនៃព្រះស្រែកប្រឆាំងនឹងវា ហើយយើងនៅទីនេះ—យើងរកឃើញថាខ្លួនយើងជាប់នឹងវា។

46 អនុញ្ញាតឱ្យខ្ញុំផ្តល់ឱ្យអ្នកនូវអ្វីដែលគួរឱ្យភ្ញាក់ផ្អើលមួយ។ សូមមើល "មិនមែនទាំងអស់ដែលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា 'ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអម្ចាស់' នឹងចូលមក តែគឺអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំ។" ឆន្ទៈរបស់ទ្រង់គឺជាព្រះបន្ទូលរបស់ទ្រង់។ យើងអាចមានភាពជាសាសនាខ្លាំងណាស់ មាន

ពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យ ស្រែក លោត ក្នុងការប្រជុំទាំងនេះ ដែលយើងកំពុងតែធ្វើ... ខ្ញុំអត់—ខ្ញុំមិនចង់រិះគន់ទេ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំមាន—កាតព្វកិច្ចត្រូវធ្វើចំពោះព្រះ ហើយកាតព្វកិច្ចនោះ គឺត្រូវស្មោះត្រង់ និងនិយាយអ្វីដែលទ្រង់ចង់ឱ្យខ្ញុំនិយាយ។ ហើយខ្ញុំ—ខ្ញុំពិតជាមានអំណរគុណចំពោះជំនុំកាលីហ្វ័រញ៉ា ដែលបានចូលរួមជាមួយខ្ញុំ—នៅក្នុងការផ្តន្ទាទោសរបស់ខ្ញុំ។ បើខ្ញុំមិននិយាយពីការផ្តន្ទាទោសខ្ញុំទេ ខ្ញុំជាមនុស្សលាក់ពុត ហើយឥឡូវនេះ ខ្ញុំក៏មិនស្មោះត្រង់នឹងអ្នកដែរ។ ហើយប្រសិនបើខ្ញុំមិនអាចស្មោះត្រង់នឹងអ្នក តើខ្ញុំនឹងស្មោះត្រង់នឹងព្រះយ៉ាងណា? ព្រោះខ្ញុំមើលឃើញអ្នកនិយាយជាមួយអ្នកបាន។ ពិតណាស់ យើងក៏ធ្វើចំពោះព្រះដែរ ប៉ុន្តែយើងត្រូវតែស្មោះត្រង់ និងស្មោះត្រង់ចំពោះគ្នាទៅវិញទៅមក។ យើងពិតជាស្ថិតនៅក្នុង—សម័យដ៏គួរឱ្យភ័យខ្លាច។ ហើយតើអ្នកធ្លាប់ឈប់ទេ?...

47 សូមឲ្យខ្ញុំធ្វើការវិភាគបន្តិច។ "មិនមែនទាំងអស់ដែលនិយាយមកកាន់ខ្ញុំថា 'ព្រះអម្ចាស់អើយ ព្រះអម្ចាស់' នឹងចូលទៅក្នុងទីនោះ តែគឺអ្នកដែលធ្វើតាមព្រះហឫទ័យរបស់ព្រះបិតារបស់ខ្ញុំវិញ។" ព្រះយេស៊ូវមានព្រះបន្ទូលថា នៅលើផែនដី "មនុស្សមិនមែនរស់ដោយសារនំប៉័ងតែប៉ុណ្ណោះឡើយ គឺដោយសារគ្រប់ទាំងព្រះបន្ទូល។" រាល់ព្រះបន្ទូល! មិនមែនគ្រាន់តែឥឡូវនេះ និងនៅពេលនោះទេ ឬជាព្រះបន្ទូលមួយ ប៉ុន្តែតាមរយៈគ្រប់ព្រះបន្ទូល។

48 វាគឺជាព្រះបន្ទូលមួយដែលមិនជឿ ដោយព្រះ...នៃបញ្ញត្តិរបស់ព្រះ ដែលបណ្តាលឱ្យការស្លាប់ ទុក្ខព្រួយ និងគ្រប់ជំងឺ និងទុក្ខព្រួយ នឹកព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះជាម្ចាស់ ព្រះបន្ទូលតែមួយ! ប្រសិនបើគាត់យកពូជមនុស្សទៅក្នុងសេចក្តីស្លាប់ដោយ មិនជឿពាក្យណាមួយ "ច្បាស់ណាស់" ច្បាស់ណាស់។ ប៉ុន្តែទ្រង់មានបន្ទូលថាវានឹងកើតឡើង។ សាតាំងបាននិយាយថា "ប្រាកដណាស់វានឹងមិន។" ប៉ុន្តែវាបានធ្វើ។

49 ដូច្នេះ យើងត្រូវតែរក្សារាល់ព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយបើមនុស្សនិងការរងទុក្ខទាំងអស់នេះ និងរបស់ដែលកើតឡើងលើមនុស្សដោយការយល់ខុស ឬ—ឬជឿពាក្យមួយខុស របៀបដែលយើងត្រឡប់ទៅវិញដោយបាត់មួយណា បើវាត្រូវចំណាយអស់តម្លៃនេះ សូម្បីតែជីវិតរបស់ព្រះរាជបុត្រាទ្រង់?

មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ...តែតិចតួចណាស់ត្រូវបានជ្រើសរើស។

...មនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ...តែតិចតួចណាស់ត្រូវបាន ជ្រើសរើស។

50 ខ្ញុំមិនអាចយកអត្ថបទពីនេះបានទេ ប៉ុន្តែ ព្រោះយើងមិនមានពេលវេលា ប៉ុន្តែ គ្រាន់តែដើម្បីទុកអ្វីមួយជាមួយអ្នក។

51 ចូរយើងគិត...ថ្ងៃមួយខ្ញុំបានទៅជាមួយបងប្រុស សាកាវានជាកន្លែងដែល ពួកគេបង្កាត់សត្វគោ។ ហើយខ្ញុំបានឃើញ—នៅ...នៅក្នុងមន្ទីរពិសោធន៍ ដែល បងប្រុស សាកាវាននាំខ្ញុំចូល។ ហើយគេជ្រលក់ទឹកកាមរបស់គោឈ្មោលបន្តិច... ដូចជាឧបករណ៍តូចមួយ ផ្គូផ្គងដើម ហើយយកមេជីវិតឈ្មោលមួយបាច់ មក ដាក់ក្រោមកែវនេះ ដែលពង្រីកវារាប់រយដង។ ហើយមានមេជីវិតតូចៗលោត ចូលក្នុងនោះ ក្នុងទឹកកាមនោះ។ ដែលយើងដឹងថាមេជីវិតមកពីខាងឈ្មោល ហើយស៊ុតមកពីខាងស្រី។ ហើយខ្ញុំបានសួរអ្នកគីមីវិទ្យានៅទីនោះ ខ្ញុំបាននិយាយ ថា "តើអ្វីទៅជាការលោតតូចបែបនេះ?"

គាត់បាននិយាយថា "នោះហើយ—នោះជាគោ និងកូនគោតូច។" ឃើញទេ?

ហើយខ្ញុំបាននិយាយថា "ក្នុងដំណក់តូចនោះ?"

គាត់បាននិយាយថា "បាទ។"

52 ខ្ញុំបាននិយាយថា "ប្រហែលជានៅក្នុងមេជីវិតឈ្មោលទាំងមូលនឹងមានមួយ លាននៃពួកគេ?"

គាត់បាននិយាយថា "អូ បាទ។" ឃើញទេ? ឥឡូវនេះ មើលឱ្យជិត។

53 ឥឡូវនេះ នៅពេលដែលរឿងដ៏អស្ចារ្យនេះកើតឡើង មានពងមួយកំពុង រង់ចាំមេជីវិតមួយចេញពីមួយលាននោះ។ ហើយក៏មិនមាននរណាអាចប្រាប់ បានដែរថាជាមេជីវិត ឬស៊ុតនោះជាមេជីវិតអ្វីនោះទេ។ បើអ្នកមើលកំណើត ធម្មជាតិ វាជារឿងអាថ៌កំបាំងជាង—ជាងកំណើតព្រហ្មចារី។ ដោយសារតែនៅក្នុង មេជីវិតឈ្មោលនេះ មានមួយនៅក្នុងនោះដែលត្រូវបានកំណត់ទុកជាមុនដើម្បី រស់នៅ ហើយពួកគេដែលនៅសល់នឹងស្លាប់។ ហើយវាមិនមែនជាការជួបគ្នា លើកដំបូង វាជាលើកដំបូងដែលភ្ជាប់មកជាមួយស៊ុត។ ប្រហែលជាស៊ុតអាច ឡើងពីខាងក្រោយមេជីវិតឈ្មោល ឬពាក់កណ្តាលមេជីវិតឈ្មោល។ មេជីវិតអាច ធ្វើដូចគ្នា ស៊ុត។ មេជីវិតវារចូលទៅក្នុងស៊ុត ហើយកន្ទុយតូចៗបានធ្លាក់ចេញពី

វា ហើយវាចាប់ផ្ដើមឆ្អឹងខ្នង។ មានតែមួយប៉ុណ្ណោះនៅក្នុងបន្ទុកទាំងមូល នៃមួយលានដែលនឹងធ្វើបាន មានតែមួយគត់។ ហើយវាត្រូវបានកំណត់ដោយកម្លាំងដែលមិនស្គាល់មួយចំនួន ដល់មនុស្ស។ ទោះជាយ៉ាងណាក៏ដោយ អ្នកគ្រប់គ្នាដូចគ្នា គ្រប់មេជីវិតទាំងនោះគឺដូចគ្នាបេះបិទ។ រឿងដូចគ្នានៅក្នុងសត្វ។ រឿងដូចគ្នានៅក្នុងបុរស។ វាត្រូវបានកំណត់ថាតើវានឹងក្លាយជាក្មេងប្រុស ក្មេងស្រី ក្បាលក្រហម ក្បាលខ្មៅ ឬអ្វី។ វាត្រូវបានកំណត់ដោយព្រះ។ ពួកគេទាំងអស់មើលទៅដូចគ្នា ធម្មជាតិ ប៉ុន្តែមានមួយនៅក្នុងនោះដែលត្រូវបានតែងតាំងសម្រាប់ជីវិត មួយក្នុងមួយលាន ប៉ុន្តែវាទាំងអស់ដូចគ្នា។

54 នៅពេលដែលអ៊ីស្រាអែលចាកចេញពីអេហ្ស៊ីប មានមនុស្សប្រហែលពីរលាននាក់បានចាកចេញក្នុងពេលតែមួយ។ ពួកគេម្នាក់ៗបានឮសាររបស់ហោរា។ ពួកគេម្នាក់ៗបានឃើញបង្គោលភ្លើង។ ពួកគេម្នាក់ៗបានទទួលបុណ្យជ្រមុជទឹករបស់ម៉ូសេ នៅសមុទ្រក្រហម។ ពួកគេម្នាក់ៗបានស្រែកនៅក្នុង—នៅក្នុងព្រះវិញ្ញាណ វាយដំភ្លេងហើយរត់ឡើងចុះតាមច្រាំងជាមួយនាងម៉ារាម ពេលម៉ូសេច្រៀងដោយព្រះវិញ្ញាណ។ ពួកគេម្នាក់ៗបានផឹកពីថ្មខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា។ ពួកគេម្នាក់ៗហូបម៉ាណាស្រស់រាល់យប់។ រៀងៗខ្លួន! ប៉ុន្តែមានពីរនាក់ដែលបង្កើតឡើងដល់ទឹកដីសន្យា មួយក្នុងចំណោមមួយលាន។

55 តើតេស្តនោះជាអ្វី? ពួកគេទាំងអស់គ្នាផឹកនៅក្នុងថ្មតែមួយ ពួកគេទាំងអស់គ្នាញ៉ាំម៉ាណាខាងវិញ្ញាណដូចគ្នា ដូចដែលយើងកំពុងញ៉ាំនៅព្រឹកនេះ ប៉ុន្តែការសាកល្បងព្រះបន្ទូលបានបង្ហាញពីពួកគេ។ លុះដល់សម័យកាដេស-បារនា ចាប់ផ្ដើមចូលទៅក្នុងទឹកដីសន្យា។ ហើយពួកគេមិនអាចឆ្លងកាត់បានទេ រហូតដល់ពួកគេត្រូវបានសាកល្បងដោយព្រះបន្ទូល។ និងទាំងអស់—ដប់នាក់ទៀតបានត្រឡប់មកវិញ ហើយនិយាយថា "យើងមិនអាចធ្វើវាបានទេ! ប្រជាជនគឺដូចជា...យើងដូចជាសត្វកណ្ដូប សម្រាប់ពួកគេ ជាទីក្រុងដែលមានកំផែងដ៏អស្ចារ្យរបស់ពួកគេ។ ខាងបក្សប្រឆាំងគេខ្លាំងពេក។"

56 ប៉ុន្តែ លោកយ៉ូស្វេ និងកាលែបបាននៅស្ងៀម។ ពួកគេថា "យើងមានលើសពីសមត្ថភាពទៅទៀត!" ហេតុអ្វី? ព្រះទ្រង់មានបន្ទូលថា មុននឹងពួកគេចាកចេញទៅដែនដីសន្យា "ខ្ញុំបានផ្ដល់ឱ្យអ្នកនូវទឹកដី។ ខ្ញុំបានឱ្យវាទៅអ្នក។ វាគឺជារបស់អ្នក។" ប៉ុន្តែមានម្នាក់ក្នុងចំណោមមួយលាន។

57 សព្វថ្ងៃនេះ មានគ្រិស្តបរិស័ទប្រមាណប្រាំរយលាននាក់ នៅលើពិភពលោក ហើយរាល់ថ្ងៃត្រូវបញ្ចប់មួយជំនាន់។ ហើយឥឡូវនេះ ចុះយ៉ាងណាបើការលើកឡើងនឹងមកដល់ថ្ងៃនេះ ហើយមនុស្សប្រាំរយនាក់ ជាសកលនឹងត្រូវបានគេយកនៅក្នុងការលើកឡើងនោះ? អ្នកនឹងមិនដឹងឬសូម្បីតែឃើញនៅក្នុងក្រដាស នៃពួកគេនឹងទៅ។ ហើយការយាងមករបស់ព្រះអម្ចាស់គឺជាការយាងមកដោយសម្ងាត់។ ទ្រង់នឹងមកលួច។ វានឹងក្លាយជាជនជាតិភាគតិចបែបនេះរហូតដល់...

58 ដូចកាលនៅគ្រាដែលពួកសិស្សទូលសួរព្រះយេស៊ូវថា "ហេតុអ្វីបានជាពួកអាចារ្យនិយាយដូច្នេះ—តើអេលីយ៉ាត្រូវមកមុនឬ?"

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "គាត់បានមករួចហើយ ហើយអ្នកមិនដែលដឹងទេ។"

59 តើអ្នកធ្លាប់គិតទេថាប្រជាជនបានធ្វើអ្វីខ្លះ? ពួកគេបានជឿលើម៉ាឡា... ម៉ាល់-...អេលីយ៉ាបានមក។ ហើយគាត់នៅក្នុងចំណោមពួកគេ ហើយពួកគេមិនបានស្គាល់វាទេ។

60 តើនឹងមានការយាងមករបស់កូនមនុស្សយ៉ាងណាដែរ! ពួកគេនឹងធ្វើជាមួយទ្រង់ដូចគ្នា។ ព្រះវិញ្ញាណនៃព្រះនៅទីនេះ។ អញ្ចឹង តើយើងនឹងធ្វើអ្វីជាមួយវា? តើយើងនឹងញ៉ាំម៉ាណា អញ្ចឹង ហើយមិនបន្តពីឡើងទេឬអី?

61 តើអ្នកធ្លាប់បានកត់សម្គាល់ឃើញគ្រាប់ពូជមួយ ដូចដែល វ៉េវិនភីត បាននិយាយកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុនដែរឬទេ ហើយតើគ្រាប់ចូលក្នុងដីដោយរបៀបណា? មានគ្រាប់ពូជជាច្រើននៅក្នុងដី។ នៅពេលដែលព្រះបានរំកិលលើទឹកដោយមានពន្លឺ ហើយពន្លឺបានចេញមក វត្ថុមានដំបូងរបស់ព្រះ ជាពន្លឺដែលបាននិយាយមកដោយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះ។ ហើយព្រះបន្ទូលរបស់ព្រះគឺជារឿងតែមួយគត់ដែលនៅតែនាំមកនូវពន្លឺ។ ហើយពេលទឹកត្រឡប់ទៅវិញ គ្រាប់ពូជក៏នៅលើផែនដីហើយ ហើយពន្លឺបាននាំមកតែគ្រាប់ពូជដែលនៅសេសសល់នៅក្នុងពួកវា ចេញមក។ ព្រះជាអ្នកបង្កើតរបស់ទ្រង់។

62 ហើយឥឡូវនេះ នៅព្រឹកថ្ងៃបុណ្យអ៊ីស្ទើរ មានពន្លឺមួយផ្សេងទៀតបានវាយប្រហារផែនដី នៅពេលដែលព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធត្រូវបានប្រទានមក។ ហើយវាត្រូវបានប្រទានឲ្យដើម្បីនាំពន្លឺដល់ពូជទាំងនោះដែលព្រះ តាមរយៈការដឹងមុនរបស់ទ្រង់ បានដឹងថានឹងមាននៅលើផែនដី។ នៅពេលទ្រង់ស្គាល់គ្រាប់ពូជ

ធម្មជាតិដំបូង ទ្រង់ដឹងថាគ្រាប់ពូជខាងវិញ្ញាណនៅឯណា។ រូបកាយរបស់អ្នកត្រូវបានដាក់នៅទីនេះនៅពេលនោះនៅលើផែនដី នៅពេលដែលព្រះជាម្ចាស់បាននាំផែនដីមកជាដំបូង។ យើងជាផ្នែកមួយនៃផែនដី។ យើងកំពុងដេកនៅទីនោះ។ ហើយតាមរយៈការដឹងមុនរបស់ទ្រង់ ទ្រង់ដឹងច្បាស់ថាអ្នកណានឹងស្រឡាញ់ទ្រង់ ហើយអ្នកណានឹងបម្រើទ្រង់ ហើយអ្នកណាមិនព្រម។ ការដឹងមុនរបស់ទ្រង់ប្រាប់រឿងនោះ។ ប្រសិនបើវាមិនដូច្នោះទេ នោះ ទ្រង់មិនមែនជាព្រះទេ។ ទ្រង់មិនអាចជាព្រះដោយគ្មានដែនកំណត់នោះទេ។ ហើយប្រសិនបើទ្រង់គ្មានដែនកំណត់ នោះទ្រង់ជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់។

63 ដូច្នេះ អ្នកឃើញមនុស្សធ្វើខុស។ ពួកគេជំពប់ដួលលើវា។ ពួកគេរត់ទៅរកវា ហើយពួកគេគិត*បែបនេះ* និង*បែបនោះ* ប៉ុន្តែវាមិនត្រឹមត្រូវទេ យើងឃើញហើយ។ ប៉ុន្តែមានសិទ្ធិដើម្បីធ្វើការ នោះគឺការស្វែងរកឆន្ទៈដ៏ល្អឥតខ្ចោះរបស់ព្រះ ហើយឈរនៅក្នុងនោះ ជាអ្វីដែលព្រះបានហៅអ្នកសម្រាប់ធ្វើ។

64 ដូចដែលបងប្រុសជេកបាននិយាយកាលពីប៉ុន្មាននាទីមុនអំពីការចុះមកនៅទីនេះ—ទីលាន តើស៊ីង ភាពច្របូកច្របល់ទាំងអស់។ មួយទៅផ្លូវ*នេះ* មួយទៅផ្លូវ*នោះ* និងអំពីអ្នកទេវវិទ្យា ជាដើម ដែលអ្នកចង់ដឹងទេវវិទ្យាខ្លះ សូមចូលទៅទីនោះ។

65 ខ្ញុំគិតថាវាដូចជានៅ ហ៊ីដផាក ក្នុងទីក្រុងឡុនដុន។ ខ្ញុំបានចុះនៅទីនោះ គ្រប់គ្នាមានគំនិតផ្ទាល់ខ្លួន។ វាគឺជា—វាគឺជាការប្រមូលផ្តុំនៃពិភពសម័យទំនើបនៅបាប៊ីឡូន។

66 ប៉ុន្តែតើអ្នកបានកត់សម្គាល់ដូចជា—ដូចដែលបងប្រុស ភីត បានបន្តសារដ៏គួរឱ្យស្រឡាញ់របស់គាត់នៅព្រឹកនេះដល់ពួកយើង? នៅពេលគាត់ចាប់ផ្តើមដើរចេញពីឧទ្យាន នៅទីនោះគាត់បានរកឃើញផ្កា អ៊ីស្ទើលីលីតូចមួយ។ "នៅកណ្តាលនៃការយល់ច្រឡំទាំងអស់" ដូចដែលគាត់បាននាំវាមកយើង "វាគ្មានវិធីដើម្បីនិយាយថា 'បាទ' ឬ 'ទេ' ឡើយ។ វាជាជីវិតរបស់ព្រះដែលភ្លឺនៅក្នុងវានៅកណ្តាលនៃការច្របូកច្របល់ទាំងអស់។" វានៅទីនោះក្នុងរស្មីរបស់វា ព្រោះព្រះបានតែងតាំងវាឱ្យនៅទីនោះ។ នៅក្នុងជម្លោះទាំងអស់ គ្មាននរណាម្នាក់កត់សម្គាល់ឡើយ។ ពួកគេមិនបានឃើញការអនុវត្តខាងវិញ្ញាណរបស់វាទេ។

67 ហើយសព្វថ្ងៃនេះក៏ដូចគ្នាដែរ ក្នុងចំណោមការជួបជុំ និងក្រុមដ៏អស្ចារ្យទាំងអស់របស់យើង និងព្រះវិហារ និងនិកាយជាដើម។ ម្នាក់កំពុងទាញផ្លូវ*នេះ* "យើងត្រូវតែជាបាទីស្ទ ឬជា ព្រេសប៊ីធើរៀន ត្រូវតែជា*នេះ នោះ ឬផ្សេងទៀត។*" នៅកណ្ដាលវាទាំងអស់មានផ្ការីក។ មានព្រះចេស្ដានៃព្រះនៅក្នុងចំណោមយើងរាល់គ្នា ដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងចំណោមយើងទាំងអស់គ្នា។ សូមឈប់ហើយមើលវា ពីរបីនាទី ហើយមើលវានៅសប្ដាហ៍នេះ ហើយឃើញវាលាតត្រដាងនៅចំពោះមុខយើង។ យើងជឿថាព្រះនឹងធ្វើវា។ មែនអត់? [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន"—អេដ។]

68 ខ្ញុំឃើញថាយើងគួរតែចុះទៅជាន់ក្រោមឥឡូវនេះ។ ដូច្នេះសូមអធិស្ឋានយើងម្នាក់ៗ។

69 ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ នៅពេលដែលយើងឱនក្បាលនៅក្នុងវត្តមានរបស់ទ្រង់ យើងមានអារម្មណ៍ថាយើងមិនល្អគ្រប់គ្រាន់ក្នុងការសុំ។ ប៉ុន្តែទ្រង់បានសន្យានឹងយើងថា បើយើងនឹងមក ទ្រង់មិនបដិសេធយើងឡើយ។ ហើយសេចក្ដីថ្លែងការណ៍ដ៏តឹងរឹងទាំងនេះ ដែលទើបតែត្រូវបានធ្វើឡើង ដោយគ្មានន័យថាជាគោលលទ្ធិទេ "មួយក្នុងចំណោមមួយលាន" ប៉ុន្តែគ្រាន់តែចង់ចាំ។ ដ្បិតទ្រង់មានបន្ទូលថា:

> *...ច្រកតូចគឺជាផ្លូវ ហើយផ្លូវតូចចង្អៀត ដែលនាំទៅរកជីវិត ហើយមានមនុស្សតិចណាស់ដែលនឹងរកវាឃើញ។*
>
> *ដ្បិតមនុស្សជាច្រើនត្រូវបានហៅ ប៉ុន្តែមានមនុស្សតិចណាស់ដែលត្រូវបានជ្រើសរើស។*

70 ឱព្រះវរបិតាដ៏អស់កល្បអើយ សូមបញ្ជូនពន្លឺនៃដំណឹងល្អមកទូទាំងទីក្រុងនេះ តាមរយៈសន្និបាតនៅសប្ដាហ៍ខាងមុខនេះ។ ហើយប្រសិនបើមានពូជមួយណា ដោយការផ្ដល់ដ៏ប្រាជ្ញាអស្ចារ្យមកពីទ្រង់ ដូចជាព្យាយាមបង្ហាញវានៅក្នុងមេជីវិតឈ្មោលរបស់បុរសនិងស្ត្រី សូមឱ្យពួកគេរិលចូលទៅក្នុងមហាសន្និបាត។ សូមព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធប្រទានពន្លឺដល់ពួកគេ។ យើងដឹងថាពេលវេលាប្រហែលជាយឺតជាងអ្វីដែលយើងគិត។ ទូលបង្គំ ទូលបង្គំអធិស្ឋានថានៅពេលដែលយើងមកទីនេះ ដោយគ្រាន់តែជឿថា ប្រហែលជាមានអ្វីមួយដែលអាចធ្វើបាននៅទីនេះ ដែលនឹងជួយប្រជាជនឬ—ឬចាប់ចៀមចុងក្រោយនោះ។ យើងដឹងហើយថា នៅពេលដែលក្រោលចៀមពេញ នោះអ្នកគង្វាលនឹងបិទទ្វារ។

71 ដូចនៅសម័យលោកណូអេ នៅពេលដែលសមាជិកចុងក្រោយនៃគ្រួសារត្រូវបាននាំមក ព្រះជាម្ចាស់បានបិទទ្វារ។ ហើយគេវាយនិងដាល់ ប៉ុន្តែវាហួសពេលហើយ។ ឱព្រះជាម្ចាស់អើយ ពួកគេមានឱកាស។

ទ្រង់មានបន្ទូលថា "ខ្ញុំជាទ្វារសម្រាប់ក្រោលចៀម។"

72 ហើយបទគីរីនិពន្ធពិរោះប៉ុណ្ណា "តើកៅសិបប្រាំបួននៅមិនគ្រប់គ្រាន់សម្រាប់ទ្រង់ទេឬ? ប៉ុន្តែអត់ទេ មានមួយទៀត។" គាត់អាចជាចៀមខ្មៅតូច ឬគាត់ប្រហែលមិនមែនជាអ្នកណាម្នាក់សំខាន់ អាចជានាងតូចឬគាត់។ យើងមិនដឹងថាគេនៅទីណាទេ ប៉ុន្តែអ្នកចុងក្រោយត្រូវចូល ហើយបន្ទាប់មកទ្វារនឹងត្រូវបិទ។ ឱព្រះដែលជ្រាបគ្រប់ការណ៍ទាំងអស់ សូមស្វែងរកជីវិតយើងនៅព្រឹកនេះ។ ហើយបញ្ជូនយើងទៅគ្រប់ទីកន្លែងដែលយើងអាចទៅបាន ដើម្បីឱ្យយើងអាចរកឃើញអ្នកចុងក្រោយនោះ ថាទ្វារនឹងត្រូវបិទ ហើយអ្នកគង្វាលនៅខាងក្នុងជាមួយចៀម។ សូមទ្រង់ប្រទានមក ព្រះអម្ចាស់អើយ។ បើមានម្នាក់នោះនៅថ្ងៃនេះ បើអ្នកនោះត្រូវចូលមក...

73 "គ្រប់ទាំងព្រះបិតាបានប្រទានមកខ្ញុំ នឹងមកឯខ្ញុំ។ ហើយគ្មានអ្នកណាអាចមកបានឡើយ លើកលែងតែព្រះបិតារបស់ខ្ញុំបានទាញគាត់មក។"

74 ហើយប្រសិនបើមានការអូសទាញ ឬមានអារម្មណ៍តិចតួច ថានេះអាចជាម៉ោងសម្រាប់អ្នកណាម្នាក់នៅក្នុងទស្សនិកជននេះ នៅទីនេះ ឬជាន់ក្រោម ឬកន្លែងណាក៏ដោយ ពួកគេអាចឆ្លើយបាន "បាទ ព្រះអម្ចាស់អើយ ទូលបង្គំជាក្មេងវង្វេងដែលវង្វេង ហើយវាបានតស៊ូ អស់មួយជីវិតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំ—ខ្ញុំ—ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ថាខ្ញុំគួរតែមក ប៉ុន្តែថ្ងៃនេះខ្ញុំនៅខាងផ្នែកនៃការបរាជ័យ។ ខ្ញុំមិនអាចឡើងឬចុះបានទេ។ ខ្ញុំមិនអាចទៅបានឡើយ។" អូ សូមអ្នកគង្វាលដ៏អស្ចារ្យមក លូកដៃទន់ភ្លន់ ហើយនាំអ្នកនោះមកដោយសុវត្ថិភាព ដាក់វានៅលើស្មារបស់ទ្រង់ ហើយនាំវាមកវិញដោយសុវត្ថិភាព។

75 ប្រហែលជាមានម្នាក់នៅទីនេះ ព្រះអម្ចាស់ ដែលឈឺ ក្នុងស្ថានភាពស្រដៀងគ្នា ដែលគ្រូពេទ្យបាននិយាយថា "គ្មានអ្វីអាចធ្វើបានទេ។" គាត់បានព្យាយាមយ៉ាងខ្លាំងដើម្បីជួយសង្គ្រោះ ប៉ុន្តែគាត់មិនអាចសង្គ្រោះវាបានទេ។ វាហួសពីលទ្ធភាពរបស់គាត់។ មាន—គ្មានអ្វីដែលគាត់អាចធ្វើបានទេ។ ថ្នាំឬកាំបិតរបស់គាត់មិនអាចចូលបានទេ។ ប៉ុន្តែ ឱព្រះអម្ចាស់អើយ គ្មានអ្វីឆ្ងាយពេកសម្រាប់

ព្រះហស្តដ៏អស្ចារ្យរបស់ទ្រង់ឡើយ ហើយព្រះបន្ទូលទ្រង់គឺជាព្រះហស្តរបស់ទ្រង់។ ដូច្នេះ ទូលបង្គំសូមអធិស្ឋានថា ព្រឹកនេះ ពេលយើងកំពុងតែនិយាយជាមួយទ្រង់ ថាទ្រង់នឹងឈោងទៅរើសអ្នកដែលឈឺ ហើយមិនអាចជួយខ្លួនឯងបាន ផុតពីបញ្ហាវិទ្យាសាស្ត្រទាំងអស់ ផុតពីគ្រូពេទ្យ សូមឲ្យពួកគេជាសះស្បើយ។ សូមទ្រង់ប្រទាន ព្រះអម្ចាស់អើយ។

76 ដូចដែលយើងគិតពីដាវីឌ ដូចដែលគាត់ត្រូវឃ្វៀលលើចៀមពីរបីក្បាល គ្រាន់តែពីរបីក្បាល។ ប៉ុន្តែថ្ងៃមួយ ខ្លាឃ្មុំមួយក្បាលចូលមកយកចៀមតូចមួយនោះ ហើយយកវាចេញ ហើយនឹងបានស៊ីវា (ដូចជាមហារីកនឹងស៊ីរាងកាយ) ឬសត្វតោដ៏ធំ។ ប៉ុន្តែ ដាវីឌ មិនបានបំពាក់ឧបករណ៍ល្អពេកទេដោយ—កាំភ្លើង ឬមិនមែនជាអ្នកកាន់ដាវទេ គឺមានតែខ្សែដង្ហក់ប៉ុណ្ណោះ គាត់បានដើរតាមចៀមនោះ។ ហើយនៅពេលដែលគាត់បានរកឃើញ—សត្វដែលហៀបនឹងសម្លាប់ចៀមតូចនោះ គាត់បានសម្លាប់វាដោយខ្សែដង្ហក់។ គ្រាន់តែជាអាវុធដ៏សាមញ្ញមួយដែលមានស្បែក និងខ្សែមួយ ប៉ុន្តែគាត់មានទំនុកចិត្តលើវា។

77 យើងមិនមានទេពកោសល្យដ៏អស្ចារ្យក្នុងចំណោមពួកយើងទេ ព្រះអម្ចាស់។ យើងជាមនុស្សសាមញ្ញដែលមានការអធិស្ឋានតិចតួច ប៉ុន្តែយើងនឹងមកនៅព្រឹកនេះរកចៀមរបស់ព្រះវរបិតា។ ស្ត្រីដែលដើរតាមផ្លូវវេទនា ជក់បារី ព្យាយាមស្វែងរកសន្តិភាពតាមបារី បុរសដែលផឹកស្រាកែវ ហើយព្យាយាមដាក់វាវិញ ប៉ុន្តែខ្មាំងសត្រូវទប់គាត់ជាប់ ក្មេងប្រុស ឬក្មេងស្រីដែលបានព្យាយាមធ្វើត្រូវ ដែលមិនអាចស្វែងរកកម្លាំងដើម្បីបំបែកចេញពីអំពើខុស យើងមកក្នុងព្រះនាមព្រះអម្ចាស់យេស៊ូវ ដើម្បីទាមទារចៀមនោះនៅព្រឹកនេះ។ យើងប្រឆាំងនឹងសត្រូវ ព្រោះជារឿងសាមញ្ញមួយ ខ្សែដង្ហក់ ការអធិស្ឋាន ប៉ុន្តែ យើងនឹងមកដើម្បីយកអ្នកនោះត្រឡប់ទៅក្រោលរបស់ព្រះវរបិតាវិញ ដើម្បីឲ្យយើងអាចប្រាប់ពីរឿងទាំងនោះដែលបានប្រព្រឹត្តនៅក្នុងដៃរបស់យើង។ សូមឲ្យព្រះចេស្តានៃព្រះឥទ្ធិឫទ្ធិវាយសេចក្តីជំនឿចុះក្នុងចិត្តមនុស្ស ហើយសូមឲ្យព្រលឹងដែលបាត់បង់នោះវិលមកវិញនៅព្រឹកនេះ។ សូមឲ្យការល្បួងក្នុងជីវិតនេះបង្វែរគាត់ចេញ សូមឲ្យគាត់ទៅ។ ហើយសូមឲ្យគាត់ឃើញខ្លួនគាត់ដោយសុវត្ថិភាពនៅលើស្មារបស់ចៅហ្វាយ ដោយត្រូវបានគេដឹកត្រឡប់មកវិញដោយសុវត្ថិភាពម្តងទៀត។ យើងសូមវានៅក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវ។ អាម៉ែន។

78 សូមព្រះប្រទានពរដល់អ្នកគ្រប់គ្នា។ រហូតដល់ខ្ញុំជួបអ្នកនៅថ្ងៃស្អែក ខ្ញុំនឹងបង្វែរកម្មវិធីទៅបងប្រុស សាការាន។ [កន្លែងទទេនៅលើកាសែត—អេដ។]

[បងប្រុស ប្រាណហាំ បញ្ចប់ផ្នែកទីបី—អេដ។]

* * * * * * *

79 នេះ ខ្ញុំ—ខ្ញុំសង្ឃឹមថាអ្នកនឹង...ថាខ្ញុំបានរកឃើញព្រះគុណកាន់តែច្រើននៅចំពោះព្រះភ័ក្ត្រព្រះ និងចំពោះមុខអ្នក ជឿថាខ្ញុំនឹងឈរនៅទីនេះដើម្បីប្រាប់អ្នកពីអ្វីដែលខុស។ ខ្ញុំបានឆ្លងផុតថ្ងៃកំណើតគម្រប់អាយុហាសិបប្រាំមួយឆ្នាំរបស់ខ្ញុំ នៅថ្ងៃផ្សេងទៀត។ នេះមិនមែនគ្រាន់តែជាសាររបស់បុរសចំណាស់ប៉ុណ្ណោះទេ។ ខ្ញុំជឿវាតាំងពីខ្ញុំនៅក្មេង។ ហើយប្រសិនបើនេះមិនមែនជាការពិតទេ ខ្ញុំគឺជាមនុស្សល្ងង់បំផុតដែលព្រះមាននៅលើផែនដី។ ខ្ញុំបានលះបង់មួយជីវិតរបស់ខ្ញុំសម្រាប់បុព្វហេតុនេះ។ ហើយខ្ញុំអាចនិយាយពាក្យនេះដោយស្មោះត្រង់៖ បើខ្ញុំមានមួយម៉ឺនជីវិត ខ្ញុំនឹងមិនផ្លាស់ប្ដូរគំនិតខ្ញុំទេ។

80 ឥឡូវនេះ ការព្យាបាលគឺស្ថិតនៅក្នុងដៃរបស់មនុស្សគ្រប់រូប។ សូមចាំថាការព្យាបាលគឺនៅក្នុងអ្នក។ ព្រះជាម្ចាស់បានដាក់នៅក្នុងដើម ភីជគ្រប់ ភីជដែលមិនធ្លាប់មាននៅក្នុងវា នៅពេលដែលទ្រង់បានដាំវានៅក្នុងសួនច្បារ។ ឃើញទេ អ្នកគ្រាន់តែ...ដើមភីជ ឬដើមផ្លែប៉ោមឬដើមឈើហូបផ្លែ គ្រាន់តែមានការរីកចម្រើនពីការផឹកទឹកនៅក្នុងផែនដី។ ឥឡូវនេះអ្នកម្នាក់ៗមានសក្ដានុពលទាំងនោះនៅក្នុងអ្នក ដើម្បីបញ្ជូនអ្នក ដ្បិតគឺជាព្រះ ចាប់តាំងពីអ្នកត្រូវបានគេដាក់ចូលក្នុងព្រះគ្រីស្ទដោយការជ្រមុជទឹក (មិនមែនជាបុណ្យជ្រមុជទឹក) បុណ្យជ្រមុជខាងវិញ្ញាណ។ អ្នកមិនចូលមកក្នុងព្រះគ្រីស្ទដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកទេ។ ដោយពិធីបុណ្យជ្រមុជខាងវិញ្ញាណ!

81 រសៀលថ្ងៃស្អែក បើព្រះអម្ចាស់សព្វព្រះហឫទ័យ ខ្ញុំកំពុងនិយាយអំពី *របៀប* និង*អ្វី*ដែលជាការអនុវត្តជាក់ស្ដែងរបស់វា។ យើងមានវានៅពេលរសៀល ដូច្នេះវានឹងមិនរំខានដល់កម្មវិធីរបស់អ្នកណាមួយឡើយ។

82 ឥឡូវនេះសូមមើល អ្នករាល់គ្នានៅទីនេះកំពុងឈរជាអ្នកជឿ សូមមើល នោះជីវិតដែលនៅក្នុងព្រះគ្រីស្ទគឺនៅក្នុងអ្នក។ វាអាចទៅរួច ប្រសិនបើអ្នកគ្រាន់តែឃើញវា!

83 វាជាកិច្ចការរបស់អារក្សក្នុងការរារាំងអ្នកពីរឿងនោះ ធ្វើឲ្យអ្នកងងឹតភ្នែក។ វាគ្រាន់តែអាចឱ្យអ្នកខ្វាក់ភ្នែក នោះហើយ ឃើញទេ អ្នកមិនដឹងថាអ្នកនឹងទៅទីណានោះទេ។ បុរសពិការភ្នែកមិនអាចប្រាប់ថាគាត់ទៅណាទេ គាត់ត្រូវស្វែងរកការយល់ដឹងពីអ្នកដែលអាចមើលឃើញ។ ទាល់តែយើងអាចយល់បាន ទើបមាននរណាម្នាក់ប្រាប់យើងថាអ្វីជាការពិត។

84 ហើយព្រះគ្រីស្ទបានសុគតជំនួសអ្នក ហើយអ្នកត្រូវបានប្តូរពីលោកិយទៅឯព្រះគ្រីស្ទ។ ហើយអ្វីគ្រប់យ៉ាងដែលអ្នកត្រូវការគឺត្រឹមត្រូវនៅក្នុងអ្នក តាមរយៈពិធីបុណ្យជ្រមុជទឹកនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។ ត្រឹមត្រូវអត់? ឥឡូវនេះ រឿងតែមួយគត់ដែលអ្នកត្រូវធ្វើគឺគ្រាន់តែចាប់ផ្តើមផឹកពីនោះ។

85 ហើយនៅពេលដែលដើមឈើផឹកវា ចាប់ផ្តើមរុញស្លឹករបស់វា ពន្លករបស់វាចេញផ្លែជារៀងរាល់ឆ្នាំ។ ផ្លែឈើមិននៅក្នុងដី ផ្លែឈើគឺនៅក្នុងរុក្ខជាតិ។ ប៉ុន្មាននាក់យល់ អ្វីដែលនិយាយ "អាម៉ែន។" [ក្រុមជំនុំនិយាយថា "អាម៉ែន។"—អេដ។] ដូច្នេះ ឃើញទេ ផ្លែមាននៅក្នុងរុក្ខជាតិ ហើយគ្រប់រុក្ខជាតិត្រូវផឹកពីប្រភពទឹករបស់វា។ ភ្លៀងធ្លាក់មកហើយ ផ្តល់ឱ្យរុក្ខជាតិនោះ មានជីវិតផឹកវា ហើយនៅពេលដែលវាផឹក។ វាលូតលាស់។

86 ហើយវាធំឡើងរហូតដល់វាឈានដល់ពន្លកពេញលេញ ដូចដែលក្រុមជំនុំមាន ដើម្បីរីកដុះដាលនៅសម័យនេះ។

87 ហើយនៅពេលយើងផឹក យើងលូតលាស់។ ប៉ុន្តែប្រសិនបើរុក្ខជាតិមិនព្រមផឹក នោះរុក្ខជាតិមិនអាចលូតលាស់បានទេ។ ហើយប្រសិនបើអ្នកនឹងគ្រាន់តែជឿវាឥឡូវនេះ ជាបុគ្គល!

88 ពិតណាស់ អ្នកដឹងពីរបៀបដែលព្រះអម្ចាស់ធ្វើ បង្ហាញពីភាពខុសគ្នា អំពីអ្វីដែលអ្នកបានធ្វើ និងអ្វីដែលអ្នកមិនគួរធ្វើ ហើយអ្វីៗផ្សេងទៀត នៅក្នុងកិច្ចប្រជុំ។ យើងសង្ឃឹមថា ព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធនឹងសណ្ឋិតមកលើយើងនៅព្រឹកនេះ ហើយធ្វើដូចយើងបានឈរ។ ប៉ុន្តែខ្ញុំបានបន្តរង់ចាំ។

89 ខ្ញុំគិតថាវាជាផ្នែករំខានមួយ ដោយគិតថាជាន់ក្រោមគេចង់ឲ្យយើងចេញពីទីនេះ ឃើញទេ។ ប៉ុន្តែពួកគេចង់បានយើង យើងយឺតពេលហើយ។

90 ប៉ុន្តែត្រូវជឿការនេះ ដោយអស់ពីចិត្ត។ សូមធ្វើ។ ប្រសិនបើខ្ញុំ—ប្រសិនបើខ្ញុំបានរកឃើញព្រះគុណនៅចំពោះមុខអ្នក ក្នុងនាមជាមនុស្សស្មោះត្រង់ ចូរជឿរឿងនេះចុះ។ ឥឡូវនេះដាក់ដៃរបស់អ្នក—នៅលើគ្នាទៅវិញទៅមក។

91 ឥឡូវនេះ មើល ព្រះគម្ពីរមិនបានចែងថា "សញ្ញាទាំងនេះនឹងធ្វើតាម វីលៀម ប្រាណហាំ។" មិនបាននិយាយថា "វានឹងធ្វើតាម អូរ៉ុស រ៉ូបឺតប៉ុណ្ណោះ។" មិនបាននិយាយថានឹងធ្វើតាម "បងប្រុស ខុប" ឬ "នរណាម្នាក់។"

92 "ទីសំគាល់ទាំងនេះនឹងធ្វើតាមពួកគេ" ពហុវចនៈ "ដែលជឿ។ ប្រសិនបើគេដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ នោះគេនឹងបានជាឡើងវិញ។" វាជាអំណាចនៃព្រះដែលមាននៅក្នុងអ្នក ដែលនាំជីវិតដល់អ្នកដែលអ្នកបានកាន់ដៃអ្នក ប្រភពផ្តល់ជីវិតនៃព្រះវិញ្ញាណបរិសុទ្ធ។

93 ព្រះជាម្ចាស់ជាទីស្រឡាញ់ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ ក្នុងគ្រាដ៏សំខាន់នេះ នៅពេលដែលក្រុមជំនុំ...តើពួកគេអាចឈរនៅវិនាទីនេះបានទេ ដោយគ្មានការភ័យខ្លាច ហើយសូមឲ្យព្រះចេស្តាដែលប្រោសព្រះគ្រីស្ទឡើងពីផ្នូរ សូមប្រញាប់ប្រញាល់ទៅរកពួកគេឥឡូវនេះ សេចក្តីពិតនៃដំណឹងល្អ ដែលជាការចាត់តាំងរបស់ព្រះយេស៊ូវ បើពួកគេ "ដាក់ដៃលើអ្នកជំងឺ ពួកគេនឹងជាសះស្បើយ។" សូមឲ្យគ្រប់អំណាចអាក្រក់ គ្រប់រោគា គ្រប់ជម្ងឺ គ្រប់បញ្ហា រាល់ការឈឺចាប់ដែលបានកើតឡើងចំពោះមនុស្ស សូមឲ្យវាចាកចេញទៅដោយសេចក្តីជំនឿ។ ក្នុងនាមជាមនុស្សជឿ យើងសូមវាក្នុងព្រះនាមព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ អាម៉ែន។

94 ឥឡូវនេះ ចូរលើកដៃឡើង ហើយសរសើរតម្កើងទ្រង់ បើអ្នកជឿថាទ្រង់ធ្វើ។

95 បពិត្រព្រះអង្គអើយ ទារកនេះនឹងត្រូវស្លាប់ ព្រះអម្ចាស់អើយ លុះត្រាណាតែរឿងនេះកើតឡើង។ ទូលបង្គំថ្កោលទោសការចងគំនុំនេះ ក្នុងព្រះនាមនៃព្រះយេស៊ូវគ្រីស្ទ។ សូមឲ្យវាចាកចេញពីក្មេងស្លូតត្រង់។ អាម៉ែន។

ឥឡូវនេះ គ្រូពេទ្យបានព្យាយាមហើយក៏បរាជ័យ។ គ្រាន់តែជឿ។

មួយក្នុងមួយលាន KHM65-0424

(One In A Million)

សារដែលធ្វើឡើងដោយបងប្រុស William Marrion Branham នេះ ត្រូវបានចែកចាយ នៅព្រឹកថ្ងៃសៅរ៍ ថ្ងៃទី 24 មេសា 1965 នៅឯកិច្ចប្រជុំអាហារពេលព្រឹកនៃក្រុមធុរៈកិច្ចដំណឹងល្អ នៅអាហារដ្ឋានឃ្លីវតុន ក្នុងរដ្ឋឡូសអេនជឺឡេស កាលីហ្វញ៉ា U.S.A. រាល់ការខិតខំត្រូវបានធ្វើឡើងដោយការផ្ទៀងផ្ទាត់យ៉ាងត្រឹមត្រូវ ជាសារសម្លេងចេញពីខ្សែរអាត់ថត ចម្លង និង បោះពុម្ពដោយរក្សាសិទ្ធពីភាសារអង់គ្លេស។ ការបក ប្រែជាភាសារខ្មែរនេះ គឺត្រូវបោះពុម្ព និង ចែកចាយដោយ សម្លេងព្រះជាម្ចាស់ដែលបានថតទុក។

KHMER

©2022 VGR, ALL RIGHTS RESERVED

VOICE OF GOD RECORDINGS

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

www.branham.org

ការរក្សាសិទ្ធ

សៀវភៅនេះត្រូវបានរក្សាសិទ្ធ។ សៀវភៅនេះអាចថតចម្លង បានជាការប្រើប្រាស់ផ្ទាល់ខ្លួន ដោយសេរី ឥតគិតថ្លៃ ដើម្បីផ្សព្វផ្សាយដំណឹងល្អអំពីព្រះយេស៊ូគ្រិស្ត។ សៀវភៅនេះ មិនអាចលក់ ផលិតជាទ្រង់ទ្រាយធំ យកទៅដាក់ក្នុងវែបសាយ លក់តាមប្រព័ន្ធអេលេចត្រូនីក ឬ បកប្រែ ដោយគ្មានការអនុញ្ញាតិពី វ៉យ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS®.)ឡើយ។

សម្រាប់ទំនាក់ទំនងបន្ថែម និង ឬសម្រាប់តម្រូវការទាក់ទងនឹងឯកសារសូមទំនាក់ទំនង៖

វ៉យស៍ អូហ្វ ហ្គត់ រីខខតឌីង (VOICE OF GOD RECORDINGS)

P.O. BOX 950, JEFFERSONVILLE, INDIANA 47131 U.S.A.

WWW.BRANHAM.ORG